

Василь Іванович Андрійчук
18. 09. 1948 – 7. 07. 2012

7 липня 2012 року після важкої хвороби перестало битися серце відомого українського вченого, доктора фізико-математичних наук, професора кафедри алгебри і логіки Василя Івановича Андрійчука.

Сорок шість років його життя пов'язані з Львівським університетом, де він пройшов тернистий шлях від студента до професора. Народився В. І. Андрійчук у селі Яблунька Сарненського району Рівненської області в селянській родині. Після закінчення з золотою медаллю Малинської середньої школи, в 1966 році він вступає на механіко-математичний факультет Львівського державного університету імені Івана Франка на відділення “Математика”, який з відзнакою закінчує у 1971 році. З 1971 по 1974 рік навчається в аспірантурі на кафедрі теорії функцій і функціонального аналізу під керівництвом О. М. Веденського, який ще у студентські роки привів Василя Івановича в прекрасний світ алгебри, у той дуже непростий, але надзвичайно цікавий її напрям, який стосується алгебраїчної геометрії, теорії чисел та теорії алгебраїчних груп.

Свою науково-педагогічну діяльність В. І. Андрійчук розпочинає у 1973 році на посаді асистента кафедри теорії функцій і функціонального аналізу, а з 1975 року він старший викладач кафедри геометрії. У 1983 році Василь Іванович захищає кандидатську дисертацію “Дослідження з арифметики еліптичних кривих над загальними локальними полями” (“Исследование по арифметике эллиптических кривых над общими локальными полями”) і стає доцентом кафедри алгебри і топології. У 1985–1988 роках перебуває у службовому відрядженні в університеті міста Бліда в Алжирі.

Наукові праці В. І. Андрійчука стосуються дослідження арифметичних властивостей алгебраїчних многовидів, теорії полів класів псевдоглобального поля, групи Брауера псевдоглобального поля та полів класів раціональних функцій над ним. Вагомі результати отримані ним в дослідженні алгебраїчних торів та скінченних модулів над псевдоглобальними полями та когомологій Галуа скінченних модулів та алгебраїчних многовидів над псевдоскінченними, псевдоглобальними та багатовимірними загальними локальними полями. Він довів невиродженість добутку Тейта-Шафаревича в еліптичних кривих над деякими псевдоглобальними полями.

У 2002 році Василь Іванович успішно захищає докторську дисертацію “Алгебраїчні многовиди та поля алгебраїчних функцій над псевдоскінченними полями”, яка стала логічним підсумком його багаторічної праці, вагомим вкладом в світову алгебраїчну науку. З 2003 року В. І. Андрійчук — професор кафедри алгебри і логіки, де розкривається його глибокий талант педагога і науковця. Професор В. І. Андрійчук є автором понад 60 наукових праць, багатьох науково-методичних розробок, серед яких навчальні посібники з лінійної алгебри, дискретної математики, алгебри і теорії чисел, математичної логіки.

В. І. Андрійчук був вимогливим і доброзичливим науковим керівником, який багато зусиль і часу приділяв своїм учням — від студента до аспіранта. Під його керівництвом написані численні дипломні та магістерські роботи, він був керівником чотирьох кандидатських дисертацій. Студентам і учням він запам'ятовся як талановитий педагог, доброзичливий ерудований лектор. Важка хвороба зупинила творчий злет Василя Івановича — залишились недописані статті, незавершена монографія, незаспівана пісня, непрочитана книжка, непереосмислена філософська теорія... Василь Іванович захоплювався класичною музикою, живописом, художньою літературою — його домашня бібліо-

тека містить вибрані твори майже всіх великих письменників світу. Його делікатності, тонкому почуттю гумору, широкій ерудиції, обізнаності й розумінню філософських аспектів багатьох теорій з різних областей людської діяльності міг би подивуватися кожен.

В. І. Андрійчук був чуйним чоловіком і люблячим батьком, справжнім патріотом своєї батьківщини — України. Такими ж патріотами України він виховав і двох своїх дочок Настю і Олю.

У пам'яті колег і друзів Василь Іванович Андрійчук назавжди залишиться скромною, доброю, чуйною, інтелігентною людиною, готовою завжди прийти на допомогу. Ми глибоко сумуємо з приводу непоправної втрати — смерті професора В. І. Андрійчука, видатного Вченого, Педагога, Друга і Вчителя.

*А. І. Гаталевич, І. Й. Гуран, Б. В. Забавський, М. М. Зарічний,
В. Р. Зеліско, Ю. Б. Іщук, М. Я. Комарницький, І. С. Кузь,
І. О. Мельник, В. М. Петричкович, О. М. Романів,
О. Б. Скасків, Л. Л. Стахів, Г.Т. Сулим*